

SPRAWOZDANIE

Spotkanie przy kienesie karaimskiej na Zwierzyńcu w Wilnie

W dniach 17–19 września 2010 r. w Wilnie obchodzono Vilnius Gedimino Šventė, czyli Wileńskie Święto Gedymina.

Na ulicy noszącej imię władcy ustawiono namioty ze stoiskami różnych firm działających na litewskim rynku. Mieszkańcy miasta i turyści mieli możliwość nabycia rozmaitych towarów, wyrobów ze srebra i złota, skóry i futra, drewna, szkła, ceramiki, lnu...

Organizatorzy nie zapomnieli, że w jesienne dni na jarmarku muszą być gorące dania, napoje bezalkoholowe i piwo. Można było skosztować smakołyków kuchni włoskiej, litewskiej, greckiej i innych narodowości. Karaimską trocką kuchnię reprezentowały tradycyjne kybyny i wędzona sielawa.

Cała ulica Gedymina (dawniej Adama Mickiewicza) z obu stron była obstawiona straganami. Można było i coś zjeść, i zrobić zakupy. Na placu Kudirki (dawniej Czernichowskiego) ustawiono scenę, na której występowały zespoły wszelkich narodowości zamieszkujących Litwę, a mianowicie: białoruski „Łamanina”, „Kumpel” reprezentujący folklor litewskich

Niemców, ludowy taneczny zespół „Zgoda” (młodsza grupa), dziecięcy zespół taneczny „Kropelki”, polski folklorystyczny zespół „Grzegorzanie”, Tatarów litewskich „Alije”, Karaimski dziecięco-młodzieżowy folklorystyczny zespół „Sanduhacz”, i wiele innych.

W ten sam dzień po występie zespołu „Sanduhacz” karaimska społeczność (dżymat) pośpieszyła na Zwierzyniec (dzielnica Wilna) na zaproszenie organizacji „Społeczności Zwierzyniec”.

Idea spotkania mieszkańców Zwierzynca z karaimską społecznością powstała parę lat temu. Ale wtedy spotkanie odbyło się w mniejszym gronie w kawiarni na Zwierzyńcu. W tym roku dzięki operatywnym działaniom „Społeczności Zwierzyniec”, a z naszej strony Komitetu Religijnego i Kulturalnego spotkanie odbyło się przy wileńskiej kienesie.

Zostały wydrukowane plakaty i zaproszenia z programem spotkania, na których jako tło wykorzystano widok wileńskiej kienesy. Ogłoszenia zostały rozklejone w Trokach, w najbardziej uczęszczanych miejscach. Dla Karaimów z Trok podstawiono 22-osobowy autokar. Koszta pokryła „Społeczność Zwierzyniec”.

W podwórku kienesy, na zainstalowanej na płocie lince powieszono oprawione zdjęcia formatu 30x15 cm, na których można było oglądać karaimską społeczność i poszczególne rodziny z Poniewieża, Trok i Wilna w czasach przedwojennych. Duża część fotografii związana była z życiem Seraji Szapszała. Ta wystawa to wynik nieustannych poszukiwań przez „Społeczność Zwierzyniec” śladów dawnego życia Karaimów.

Do nabycia były koperty pocztowe z symboliką herbu karaimskiego, z podobizną Hadży Seraji Szapszała i herbem i inne. Rozdawano kalendarze naścienne z widokami starego Wilna.



ŽVĖRYNO BENDRUOMENĖ

maloniai kviečia

į susitikimą prie karaimų kienesos Žvėryne (Liubarto g.).

2010 m. rugsėjo 18 d. (šeštadienį) 17 val.

Kodėl karaimai kūrėsi Žvėryne? Kaip jarmūnėms čia gyvenusia karaimų bendruomenės dvasinio vadovo S. Šapsalo atminimui?

Koncertuos Trakų ir Žvėryno gimnazijos jaunimas. Mūsų svečial – Trakuose gyvenantys karaimai.

Reginio rėmėjas:



„Społeczność Zwierzyniec zaprasza na spotkanie przy kienesie karaimskiej na Zwierzyńcu (ul. Lubarta) 18 września 2010 r.

Dlaczego Karaimi zamieszkali na Zwierzyńcu? Jak uwiecznić pamięć S. Szapszała, duchowego przywódcy Karaimów, który mieszkał na Zwierzyńcu?

W koncercie weźmie udział młodzież gimnazjalna z Trok i ze Zwierzynca.

Nasi Goście – Karaimi z Trok.”

Spotkanie, a raczej, jak ja bym to nazwał, święto Społeczności Zwierzyniec i karaimskiej społeczności Wilna i Trok otworzył śpiewem i tańcem etnograficzny zespół gimnazjalny ze Zwierzyńca, który brał udział w festiwalach za granicą. Uczniowie profesjonalnie grali na bajanie, wiolonczeli i skrzypcach.

Następnie wystąpił „Sanduhacz”. Pięknie zaśpiewał solo po karaimsku do słów ułtu hazzana Szymona Firkowicza z muzyką Rimy Kungurcowej Kamil Kobecki (starszy syn Ani i Aleksandra Kobeckich). Ładnie był wyreżyserowany występ Aidara Ławrynowicza i Simony Firkowicz, którzy wykonali piosenkę „Bir bar edi”...

Aktorka Litewskiego Teatru Dramatycznego deklamowała w języku litewskim utwory karaimskiej poezji ze zbioru „Czycpzychłej uczma Trochka”, zaś Aidar, Żenia Eszwowicz, Żenia Szpakowska i Seweryna Szpakowska deklamowali po karaimsku. Gospodarze spotkania chcieli usłyszeć, jak brzmi język karaimski.

Referat o projekcie i budowie wileńskiej kiensy, a także o trwającej pięć lat jej restauracji po odrodzeniu się niepodległej Litwy wygłosiła Ina Ławrynowicz. Przedstawiciel krakowskiego Zwierzyńca (w Krakowie też jest dzielnica o nazwie Zwierzyniec) podziękował za zaproszenie na tak miłe spotkanie w Wilnie i zaprosił członków społeczności wileńskiego Zwierzyńca na podobną imprezę w Krakowie, która odbędzie się w 2011 roku.

Obecni ciekawili się architekturą i wnętrzem kiensy, tradycjami, jak odbywają się nabożeństwa. Były krótkie wystąpienia ludności karaimskiej, którzy mieszkali kiedyś albo mieszkają teraz na Zwierzyńcu.

Można z pewnością potwierdzić, że spotkanie odbyło się w ciepłej, towarzyskiej atmosferze, z wielką sympatią do Karaimów ze strony organizatorów i mieszkańców Zwierzyńca. Wszystkim występującym na tej uroczystości wręczono bardzo ładne bukiety z żywych jesiennych kwiatów. Karaimi uczestników występów i mieszkańców Zwierzyńca za ich starania i wydajną pracę w organizacji spotkania poczęstowali tradycyjną bułką „ładuszką”, a ciepłe słowa podziękowania pod adresem obecnych wygłosił szanowny hachan Marek Ławrynowicz.

Mam nadzieję, że to nie ostatni raz Karaimi gościli u miłych mieszkańców Zwierzyńca.

Romuald Szpakowski (Wilno)

ciąg dalszy ze strony 2

Zbliża się koniec roku, czas więc na podsumowanie tego, co działo się przez ostatnich dwanaście miesięcy. Rok, który w założeniach miał być poświęcony spokojnej kontynuacji stałych działań: edytorskich (wydanie czasopisma „Awazymyz”), informacyjnych (portal www.karaimi.org), archiwizacyjnych (archiwum cyfrowe) oraz kulturalnych (działalność Karaimskiego Zespołu Folklorystycznego „Dostłar”), finansowanych przez MSWiA, wypełniły w znacznej części prace nad wystawą „Karaj jołłary – Karaimskie drogi. Karaimi na starej fotografii”, której powstanie nie byłoby możliwe bez wsparcia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, władz Województwa Dolnośląskiego oraz Centrum Informacji i Rozwoju Społecznego. Dzięki nim mogliśmy przygotować złożoną z kilkuset zdjęć ekspozycję, wydać blisko 170 stronicowy katalog, zapewnić oprawę dla uroczystego otwarcia i zamknięcia wystawy oraz zorganizować wydarzenia towarzyszące. Poczęstowaliśmy gości karaimskimi specjalami: białą chałwą, kybynami i krupnikami, wygłosiliśmy prelekcje o samej wystawie, jak też o karaimskiej kulturze, języku i muzyce. A podczas otwarcia gości wprawił w zachwyt występ zespołu Dostłar, który jak zawsze godnie i atrakcyjnie reprezentował naszą kulturę

Redakcja

Pożegnania

W rocznicę śmierci
Michała Dubińskiego, s. Józefa,
zmarłego w Trokach po długiej chorobie
w dniu 19 grudnia 2009 r.,
pochowanego na trockim cmentarzu

Awazymyz – Nasz Głos

Redaktor Naczelny

Mariola Abkowicz

Komitet Redakcyjny

Adam Dubiński, Konstanty Pilecki, Anna Sulimowicz

Adres Redakcji

ul. Powstańców Śląskich 116 m. 54, 53-333 Wrocław

awazymyz@karaimi.org; www.awazymyz.karaimi.org

©Copyright by Bitik 2010 – Oficyna Wydawnicza

Związku Karaimów Polskich

Maszynopis zakwalifikowany do druku staje się własnością Awazymyz, którego prawa posiada Związek Karaimów Polskich. Artykuły nie mogą być publikowane w całości lub w częściach bez zgody autora i czasopisma.

Redakcja zastrzega sobie prawo redagowania nadesłanych tekstów.

Zrealizowano przy udziale wsparcia finansowego

Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji

Druk i oprawa: Paper & Tinta

www.papertinta.home.pl

Nakład: 500 egz.